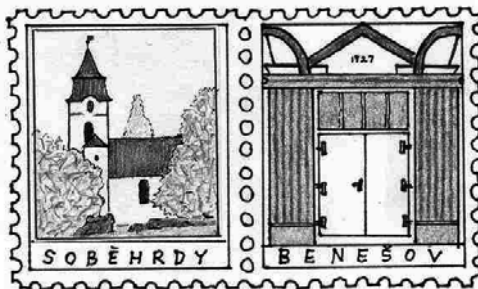

ČÍSLO 75 (2/2013)

ČERVEN 2013

Věstník evangelických
sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

Opět zažíváme,

jak vzbouřený vodní živel bez velké námahy dokáže člověka zahrnout do úzkých. V této zemi se přitom po dlouhé generace dařilo vodní živel krotit. Pro inženýry z generace mého dědečka byla nezkratnost biblických vodních živel vyprávěním, nad kterým se usmívali pod fousy - a jen v duchu počítali, kolik kubíků betonu nebo koňských sil by to zvládlo. Dneska té biblické zkušenosti lidí zmítaných vodním živlem rozumíme bez dlouhého vysvětlování. Dokonce i ministři či primátoři mluví o rozbouřené Berounce, Vltavě či Labi téměř nábožně - jakoby to byly jakési mýtické příšery: když se rozbouří, nezbyvá než poslušně čekat, až se jim uráčí přestat kulminovat.

Biblická vyprávění, v nichž je člověk či celé společenství zmítáno rozběsněnými živly, přestala znít jako překonané pohádky a my jim můžeme bez složitého vysvětlování rozumět. Aspoň pokud jde o tu bezmoc lidského tvora vydaného napospas živlům.

Shodou okolností nás časem povodní provázelo vyprávění o Pavlovi a jeho družích uprostřed rozbouřených mořských vod. To ovšem míří dál. Nechce strašit ani utvrzovat pocit bezmoci. Právě naopak, chce se stát inspirací, směrovkou, „*když bouře vždy větší nastávala, již byla všechna naděje o vysvobození našem odjata*“ (Skutky 27,20)

Moc se mi tu líbí, že Pavel neprosí ani o záchranu pro sebe ani o utišení bouře. Ale celé společenství, které ohrožení spoluprožívá,

hledí provést tak, aby nikdo nepřišel o život, aby nevitězil pud sebezáchovy, aby lidské kroky neurčovala panika, strach o vlastní kůži ani předsudky vůči těm, které lze jaksi „snáze“ hodit přes palubu.

Koneckonců, rozbouřené vody se neptají, jsi-li věřící nebo nevěřící. Ocitají se v nich - dneska ve střední Evropě, tehdy v bibli - všichni: lidé různých náboženství i křesťané, obyčejní pasažéři i řídící a silové složky, ba i vězni. Kéž bychom uměli stát nablízku těm, kdo to potřebují, s apoštolským evangeliem: Navzdor nepřizní, buďte dobré mysli.

A pokud víte o někom, komu je potřeba pomoci, můžete ji zkusit zprostředkovat třeba i přes evangelickou Diakonii.

<http://povodne.diakonie.cz/>

Tomáš Trusina

KÁZÁNÍ

EKUMENICKÉ BOHOSLUŽBY HOSPIC 26. 5. 2013

Ne nás, Hospodine, ne nás, ale svoje jméno oslav – pro své milosrdenství a pro svou věrnost!

1. čtení: Ex 3,1-15

2. čtení: Buď posvěceno tvé jméno (Mt 6,9b)

Milé sestry a bratři,

s různými prosbami se obracíme na druhé lidi, s různými žádostmi chodíme na úřady, s různými potřebami se obracíte na Hospic dobrého pastýře, nebo tento hospic naopak na vás, s různými prosbami a problémy se obracíme i k Bohu.

Ale – JEDNO SLOVO – mají obvykle všechny tyhle prosby a žádosti společně: „JÁ“.

– JÁ bych chtěl – JÁ prosím – MNE svírá tahle ta nouze – JÁ nutně potřebuji – JÁ mám na to či ono nárok – Já mám ten a ten problém.

Jenomže když nás učí prosit Ježíš, tak nás jako SYN bere s sebou do svého vztahu k OTCI. A tehdy se ono JÁ neozve. A neozve se ani MY – aspoň ne hned.

Ano, přijde na něj řada, ale nejdřív prosíme a žádáme nikoli NAŠE – ale TVÉ:

– TVĚ JMÉNO buď posvěceno – TVĚ království ať přijde – TVÁ vůle ať nastane.

To není proto, že by člověk musel kdesi vzadu čekat jako ponížený služebník, až se vyřídí záležitosti těch důležitějších – nebeských tajemníků, lobbistů či VIP...

Ono troji TVĚ, které přichází na řadu nejdřív ze všeho, znamená pro nás cosi nesmírně nadějného:

Ježíš tu sebe i nás učí nebeskému pořádku:

Když, Otče, přijdou nejprve na řadu TVOJE věci – bude to mít zcela jistě i pro nás, a pro všechny tady na zemi, víc než dobrý dopad.

Nebo naopak:

MY lidé sice máme spoustu nápadů a chceme pořádně něco řešit a myslíme, si, že nejlíp víme, jak na to – ale taky už víme, jak to dopadá... – takže – nejprve TY – a to co je jen TVĚ, Bože, Otče.

A proto také v té řadě proseb přichází jako první na řadu JMÉNO (což se hodí připomenout právě na trojiční neděli):

– **ne nás – ale svoje jméno oslav** – otevírali jsme tuto bohoslužbu se žalmistou

– nebo-li – ať se v naší víře i bohoslužbě dostaneš ke slovu doopravdy ty.

– ať je nám svatý příběh tvého díla, jak ho sám konáš. Ať je nám svatá tvoje cesta – tak jak ji ty sám v tomto světě vedeš.

Když se učíme respektovat tuhle svatost – nesmíme pominout vyvolený lid – Izrael a příběh jeho vysvobození. Právě tady v příběhu o spáse pro Izrael – se začínáme učit slabikovat – jak bylo (a také je a bude) posvěceno Boží jméno.

Zajímavé je, že v tom příběhu o Božím rozhodnutí vysvobodit Izrael z Egypta a dovést do zaslíbené země, nikdo Boha o nic neprosí.

Farao si je jistý svou mocí a svými pořádky. Izrael úpí pod bičem egyptských otrokářů, aniž by měl vyhlídku na nějakou změnu. Mojžíš v exilu pase ovce – s tím, že mu to vydrží určitě až do důchodu.

A najednou se začnou dít věci:

– Mojžíše osloví hlas z ohně a Mojžíš s překvapením zjišťuje, že ta pastvina je svaté místo... Ovšem proč? Protože tu uslyšel svatý Boží příběh. Evangelium.

– utrpěl šok – z toho, že Bůh netrúní lhostejně kdesi na nebesích, ale je nablízku těm, které svírá otroctví, smrt, i vlastní strach

a bezmoc. Slyší dech beroucí zprávu o tom, že Bůh se rozhodl svůj lid vysvobodit, zachránit.

– a že z otrockého sevření ho uvede do země PROSTORNÉ a dobré – do země k žití.

– a že je a bude s Mojžíšem po celou dobu a že v síle tohoto záslíbení Mojžíš půjde a vyvede Izrael z otroctví...

Odsud – z tohoto příběhu – se pak spolu se Starým zákonem učíme slabikovat, co to je Boží jméno:

že to je vlastně PROGRAM toho nejzákladnějšího a nejdůležitějšího, co Bůh svému lidu připravil

– pojmenování toho, co je Bůh zač. A to, podle biblické abecedy, nikdy není jméno jako nálepka, ale AKCE:

– SESTUPUJE až na dno lidské bídy – a VYSVOBOZUJE – a ZŮSTÁVÁ VĚRNĚ NABLÍZKU:

– já budu s tebou – budu – který budu – budu, který bude s tebou.

Ano, to vyhlášení „to je navěky mé jméno, jím si mne Izrael bude připomínat od pokolení do pokolení“ – to se pojí právě s tímhle příběhem.

Ne tedy nejprve PROZŘETELNOST, ani STVOŘITEL – ale VY-SVOBODITEL (nečekaně přítomný).

Nejprve nikoli VŠEMOHOUCÍ, generální ředitel veškerenstva – ale ZACHRÁNCE pohrdaných gastarbeitřů a otroků,

Ne nejprve „bůh bez přívlastků“ – ale Bůh Izraele a Otec Ježíše Krista.

Posvěcovat Jméno tedy znamená především brát vážně tuto akci, tento program, tento příběh jako to právě „boží“.

Říkáme-li – *posvět se jméno TVÉ* – prosíme:

– dej nám vždy s novým překvapením a úžasem rozpoznat, co jsi zač a jaké je tvoje dílo!

– ať zní slovo, které nám nedovolí uvíznout v setrvačnosti bezmyšlenkovitě opakovaných frází!

– ať příběhy o tvém díle bourají všechny naše falešné (a přitom možná náramně nábožné) představy!

– ať příběhy o tvé solidaritě vyženou pryč domněni, že ti na nás nezáleží – že jsme zůstali zapomenutým případem!

– a zrovna tak, ať zatřesou s našimi předsudky i poklonkováním údajně důležitým!

Ať je jasné (nám i všem okolo nás) – jde-li o Hospodina, Boha Iz-

raele a Otce Ježíše Krista – jde o Boha, kterému jde o lidi, a to především o lidi v otroctví, zubožené, sevřené jednou panovačností druhých a jindy úzkostí, nemocí, bolestí a samotou.

A zároveň – ať je jasné (nám i všem okolo nás) – jde-li o Boha – jde zároveň o předivnou – svatou – moc, která vysvobozuje, napravuje a obnovuje právě všechny ty zubožené lidské příběhy. Takto svým Duchem provívej svou církev a její víru.

A protože nám takto otevírá ústa Ježíš, vyznáváme zároveň:

Tím nejpřesnějším vyprávěním o Božím jméně je příběh Ježíšův. Příběh toho, který se ponížil – v podobě **služebníka** – až k smrti – a to smrti na kříži. To proto ho Bůh vyvýšil – a dal mu jméno nad každé jméno... Kde se takhle služba a solidarita bere vážně – tam se na zemi, mezi lidmi posvěcuje jméno nebeského Otce.

Tuto prosbu ovšem vypouštíme z úst jako společenství, které bylo tím Jménem shromážděno a utvořeno. A proto z nás mluví v této prosbě i **starost**:

– ty víš, náš Vysvoboditeli – jak tvé jméno překrucujeme, jak mu pořád dokola dáváme falešný obsah

– ty víš – kolikrát tvoje jméno znesvěcujeme vlastní přetvářkou i nedomyšleností svých rozhodnutí

– posvěcuj ho tedy především mezi námi – ať kvůli nám neříkají lidé okolo nás: co je to za Boha, když má takovýhle lid...

A nakonec:

V tomto světě se objevuje mnoho jmen, která si činí nárok na to, abychom je brali vážně. Mnoho jmen, se kterými se pojí životní očekávání:

– jména lidských programů – politických stran či vůdců – jména lidí, k nimž jsme se nekriticky přivázali... ze všech stran se na nás valí, tlačí se před oči a pronikají do uší, s tím, že se bez nich údajně neobejdeme.

A i když se před nimi zavřeme – vypneme televizi a přestaneme číst noviny – ještě pořád zůstává naše JÁ – to jméno, které by chtělo, abychom je brali ze všech nejvážněji...

Uprostřed toho všeho – a někdy i navzdor sobě samým – však přece s důvěrou a svobodně smíme říkat jen na jednu adresu:
POSVĚŤ SE JMÉNO TVÉ!

Tomáš Trusina

➤ Stručně z čerčanského hospice

Od změny vedení hospice před dvěma lety občas slychám, že kvalita služeb klesá, že ve vedení nejsou odborníci apod. Jsem rád, že intenzita těchto hlasů slábně, a navíc že různá fakta svědčí spíše o opaku. Zájem o služby hospice mírně roste. Nedávno jsem dostal dopis, z nějž si dovolím citovat:

„Ačkoli mi to nikdo moc nevěřil, já sama jsem věděla, že maminka odchází... Nemám zdání, jak fungují ostatní hospice, ale ten čerčanský byl pro mě zázrakem. Až doposud jsem se setkávala pouze se standardním zdravotnickým personálem, od těch nejnepříjemnějších bez ochoty udělat cokoli nad rámec směrnic, až po ty vlidné, s marnou snahou pomoci... To, jakým způsobem jednají a fungují v čerčanském hospici sestřičky i lékaři, je něco doopravdy výjimečného a úžasného. Tolik laskavosti, pochopení, soucítění a vlidné péče.“ ... „Tady jsem postřehla neuvěřitelnou věc: i ve chvíli, kdy sestřičky evidentně věděly, že ten člověk to má doopravdy za pár dní - či hodin, nebylo jim škoda času a energie, aby těch posledních pár hodin tomu člověku chodily dát napít, natřepat mu polštář, promazat mu oschlé rty, promluvit milé slovo. Žádná práce jim není marná!“

Velkým povzbuzením bylo, že prestižní ocenění „sestra roku 2012“ v kategorii lůžkové a ambulantní péče získala paní Dagmar Šperlová, staniční sestra čerčanského hospice.

Finanční situace hospice není jednoduchá, ale postupně se stabilizuje, náklady se v roce 2012 oproti předchozím rokům snížily asi o 9%. Současná doba je ale nepříznivá pro všechny neziskové organizace, leckteré zanikají. Hospic nemůže spoléhat jen na příjmy od zdravotních pojišťoven a dotace od státu, měst a obcí, potřebuje i podporu drobných dárců.

Hospic nyní provozuje občanské sdružení TŘI. Forma občanského sdružení je pro provozování služeb nevhodná (dokonce na hraně zákona). Chystá se proto transformace na obecně prospěšnou společnost, která by měla proběhnout ještě v tomto roce. Náš sbor by se měl stát jedním ze zakladatelů.

Jan Rataj

➤ *Rozhovor s Pavlem Gobym*

Pavel se stal nedávno novým kurátorem soběhrdského sboru. Působí dojemem nenápadného člověka – ale to je zdání – je to člověk, na kterého je spolehnutí a jeho cesta životem je dost zajímavá...

Můžeš říct něco o sobě?

Pro můj život bylo dost určující, že jsem celé dětství, až do dvaceti let prožil na hájovnách. Otec byl lesník, celý život pracoval u státních lesů. Do patnácti let jsme bydleli na hájovně u Netvořic, poté jsme se stěhovali na hájovnu Meduna u Kozmic. Přestavovali jsme dům v Bedrči a v roce 1985 jsme se do něj nastěhovali, čímž skončila moje anabáze po samotách a začala anabáze vesnická. V roce 1990 jsem se ženil a přestěhoval jsem se do

Teplýšovic, kde žiji dodnes. Takže jsem vlastně zatím prošel celý okres Benešov ze západu na východ.

Jak jsem již naznačil, dost mě ovlivnil život v přírodě, a to se projevilo i v mém povolání. Po gymnáziu jsem sice šel na ČVÚT na elektrotechnickou fakultu, ale tento obor mi celkem nic neříkal a tak jsem ho brzy ukončil. Po dvou letech vojny jsem pracoval deset let na obilním síle v Benešově. V roce 1995 jsem zůstal doma a začal s tchánem budovat rodinnou farmu. To jsem dělal dalších patnáct let, ale ještě jsem si k tomu přibral lesní práce, protože mě to vždy dost zajímalo a bavilo.

Protože mě vždy tak trochu zajímala i sociální oblast, vystudoval jsem dálkově sociální a pastorační práci. V rodině jsme vyřešili, co s budoucností farmy – dnes ji vede můj švagr. Já jsem si začal hledat práci v oboru, který jsem vystudoval. Dnes pracuji v neziskové organizaci Rytmus Benešov, o.p.s., kde poskytujeme

sociální služby pro lidi se zdravotním postižením. Zemědělství a hlavně lesářinu dnes dělám tak na 10% oproti dřívějšímu. Je to dobrá kompenzace k práci, kterou dělám v současnosti – všele tuto kombinaci doporučuji každému.

Čím je pro tebe soběhrdský sbor?

To jsi mě trochu zaskočil, takže ti odpovím asi trochu oklikou. Sbor je pro mě, spíše než instituce, určitou množinou lidí, se kterými se mohu setkávat, sdílet se a prožívat spolu víru. Já jsem byl vždy člověkem hledajícím a možná stále jsem. Navíc jsem ten typ, který než by se na něco zeptal, tak si to radši bude zjišťovat sám a teď mluvím hlavně o svém prožívání víry. Pamatuji se, jak jsem co-by desetiletý kluk našel u babičky v Bedřči kralický překlad bible. Ta archaičnost mi učarovala a rozhodl jsem se zjistit, co se vše za tím skrývá. Kralický překlad mám dodnes nejraději, hodně si v něm čtu. Ale abych se vrátil zpět – v pubertě a dospívání jsem tuhle oblast nechal dočasně, jak se říká, plavat. Zpět mě dostala až vojna. Měl jsem tam kamaráda, který byl adventista, a hodně jsme o víře spolu mluvili.

Adventisté byli i prarodiče z otcovy strany. Pamatuji si, jak babička říkala, že byli s dědou u husitů, ale ti se jim zdáli moc katoličtí, tak přestoupili jinam. Mně se to tehdy zdálo dost úsměvné a trochu jsem to i nechápal, protože u nich v pokoji vždy visel na čestném místě obraz Husa a Komenského.

Prarodiče z matčiny strany a matka byli členy soběhrdského sboru. Matka zemřela hodně mladá a dodnes mě mrzí, že jsem s ní nikdy na téma víry nehovořil. Babička byla po smrti mojí matky hodně otřesena, do kostela už moc nechodila. Měla však hodně ráda Reného Hudce a tak se aspoň párkrát objevila na setkání seniorů.

Počátkem devadesátých let jsem se potkal s Hynkem Tkadlečkem a ten mě pak křtil.

Takže se oklikou dostávám k odpovědi na tvoji otázku. K soběhrdskému sboru mám jakýsi dvojí vztah a pocit. Z jedné strany jde o určité naplnění tradice a ze strany druhé je to (snad) moje trvalá zastávka na mé hledačské cestě.

Jak vnímáš postavení církve dnes? (Má ještě dnes naše církve co dát?)

Opět asi neodpovím jednoznačně. Já církve chápu a vnímám především jako církve neviditelnou, církve Kristovu. Do ní zahrnuji

všechny křesťany bez rozdílu denominací. Pokud budeme umět dávat a využívat svá rozličná obdarování ve prospěch společného dobra, jak píše apoštol Pavel ve 12. kapitole Římanům, pak bychom se neměli obávat o budoucnost svou ani o budoucnost jednotlivých denominací. Takže pokud máme sami svému okolí co dávat, dáváme to, jak doufám a věřím, jednak jako jednotlivé osoby a za druhé jako jednotlivé údy těla Kristova, jako částičky neviditelné církve. To by měla být naše naděje.

ptal se Petr Turecký

➤ Hospodaření našich tří sborů

Náklady celkem	230 751	826 205	84 528
v tom			
. Energie	59 929	61 062	45 544
. Opravy	4 362	516 917	0
. Cestovné	27 687	23 218	1 900
. Telekomunikace	5 422	8 488	6 500
. SOBR	7 485	7 485	0
. Dary	2 000	15 000	0
. Seniorátní rep.	6 072	5 500	1 496
. Celocírkevní rep.	11 589	10 497	2 856
. Personální fond	77 000	77 000	700
Výnosy celkem	211 034	569 837	85 881
v tom			
. Tržby z prodeje	9 850	0	929
. Zúčtování fondů	0	0	0
. Sborové sbírky	54 178	35 112	45 251
. Dary členů	11 272	44 302	15 400
. Salár	116 330	179 942	24 300
. Dary ostatní	19 400	277 058	0
Zisk+, ztráta-	-19 717	-256 368	1 353
Sbor	Benešov	Soběhrdy	Sedlec - Prčice

Komentář - Soběhrdy: Vysoké náklady na opravy odrážejí výměnu oken na faře nákladem 445 552 Kč.

Na akci jsme získali dar Jeronýmovy Jednoty ve výši 127 tis. Kč, půjčku JJ 100 tis. Kč a půjčku od člena sboru.

➤ Aleš Novák - výstava - Soběhrdy - květen-červen 2013

Malíř vystudoval v Liberci architekturu. Potom studoval v Praze na akademii kresbu a sochu a malbu.

Aleše Nováka zajímají prostorové vztahy, geometrie lesa, geometrie krajiny. Způsob, jak se setkávají vertikály a jak se mění rovné linie v linie pokroucené.

Sám autor popisuje krajinu nebo les právě jako vztahy vertikál. Zajímá ho pronikání řádu a neřádu v přírodě a ve světě. Zajímá ho působení času. Proto jsou některé obrazy rozryté a poškrábané, připomínají staré omšelé fotografie. Zašlá krása staré fotografie nějakého tichého místa hluboko v lese. Podobně jako ty staré lehce kolorované fotky i Novákovy obrazy jsou téměř monochromatické.

Novák říká, že jeho krajiny mají působit NEJEDNOZNAČNĚ.

Člověk přejde kolem obrazu a neví, co vlastně přesně viděl. Má pocit, že viděl barokní obraz, ale není to barokní obraz. Použitím různých technik znejasňuje vyznění námětu.

Aleše Nováka zajímá kontakt "špinavé reality" v lese – hrubost kůry. Proto jsou některé obrazy záměrně "špinavé". Podle Nováka je také krajina kontrastem k chladné civilizaci.

Jsou tedy Novákovy obrazy současné, nebo to jsou jakési zasněné kopie starých zašlých časů?

Aleš mi na tuto otázku odpověděl, že používá současné postupy – ale tak, aby nenarušovaly celkové vyznění. Dnes se často používají křiklavé fixy. Tyto postupy Aleš Novák ve svých krajinách odmítá. Přesto jsou tyto krajiny současné. Při pohledu z blízka vypadají jako abstraktní malby. Když člověk poodstoupí, vidí téměř fotografický záznam reality. Je to Novákovo hraní si s nejednoznačností, což posouvá klasickou krajinomalbu do současných poloh. V neposlední řadě jde také o to, že namalovat tímto způsobem krajinu je náročné. Cestu k výsledku si musí malíř probojovat.

Aleš Novák strávil dětství na samotě v lese poblíž Jihlavy. Proto z obrazů dýchá citový prožitek krajiny. Kolem našeho kostela je našťastí ještě poměrně dost lesů, takže vystavit obrazy krajiny a lesa není snad zas tak od věci.

Pro někoho budou možná pochmurné nebo potemnělé. Pro jiného zase otevřou bránu, o níž nevěděl, když procházel lesem. Nebo někomu vytanou určité vzpomínky, které byly dávno zasuté někde hluboko v myslí.

Petr Turecký

➤ **Noc kostelů a jiné radosti**

V uplynulém období v benešovském sboru proběhlo několik zdařilých akcí. Byla to přednáška bratra vikáře o volyňských Česích, byly to brigády na úpravě venkovních prostor, bylo to čtení Máje, bylo to uvádění knih, byla to Noc kostelů, byla to ekumenická bohoslužba u sv. Mikuláše spojená s opékáním buřtů,...

Inspirována semaforovou Melicharovou dodávám: ALE! Na všech uvedených aktivitách se určitě mohlo sejít více bratří a sester i případných příchozích. Myslím, že ve sborových ohláškách, na nástěnce uvnitř fary a venku na dveřích, v místním tisku, na sborových webových stránkách i přes osobní maily bratra faráře bylo vše řádně a důkladně ohlášeno. Přesto byla obvykle účast spíše symbolická.

Uvedu konkrétní příklad. Na Noc kostelů do našeho sboru přišla moje kamarádka Máša. Moc se jí u nás líbilo, byla velmi spokojená

a pochvalně se vyjadřovala o kvalitě připraveného programu. Zarážilo ji však malý počet účastníků ...

A tak možná hodně dopředu, ale s vědomím nutnosti dlouhodobého plánování J upozorňuji (a už teď srdečně zvu) na dvě zářijové akce:

- neděle 8. 9. 2013 – seniorátní neděle v Sedlci – Prčici
- sobota 14. 9. 2013 – společný výlet do Kralic na oslavy výročí Bible kralické

Mirka Nulíčková

➤ **Koncert v Soběhrdech**

O noci kostelů v našem regionu letos psát nemohu, protože jsem byla v jiném kraji a s jinými přáteli. To mně však nezabránilo, abych je neopustila a rychle spěchala do svého sboru, kde jsme měli „noc kostelů“ o jeden den později. Stálo to za to. Navštívil nás opět Slávek Klecandr (nevím už po kolikáté – po čtvrté?) aby v prezentaci za celou kapelu Oboroh předvedl jejich nové písně (a ovšem i staré – oblíbené), vydané v posledních dvou albech Žalmy a Šel přes potok Cedron, které završují už celou desítku nahrávek.

Posluchačů bylo hrstka – proč? Každého hudba nebaví ... však já taky nepůjdu na přednášku o orchidejích ☺. Každého *taková* hudba nebaví – nejsou to žádné vlezlé snadné melodie ani vtipné rýmovačky. Ani to není „vážná“ hudba. Podle zařazení odborníků (jak jsem se dočetla na jejich webových stránkách www.oboroh.cz) se jedná o folkrock. Neumím dělit hudbu přesně do kategorií, mně se prostě moc líbí a vždy mě chytne za srdce. Ať už je to Klecandr sám s kytarami a foukací harmonikou, nebo ještě lepší je celý Oboroh s velmi zajímavými aranžmá a také druhým hlasem Romana Dostála (naléhavým, na rozdíl od pokojného Slávka). Podstatné je, o čem zpívá či zpívají. Proslavili se zpívanými žalmy podle nového ekumenického překladu. Zpívají už téměř 25 let. Žalmy nikdy neopustili, ani ty biblické, ani ty vlastní. Jsou to hluboké texty, které se stále zaobírají vztahem k Bohu.

V posledních letech se pustili také do úpravy některých dalších starých písní, které zpíváme v kostele. Tyto úpravy mají moc nově objevit ty staré stále platné texty. A mají moc způsobit alespoň na chvíli návrat k osobnímu rozhovoru s Bohem. Díky za takový koncert!

Marie Stolařová

Jarní víkendovka koncem dubna v Soběhrdech se náramně vydařila, navzdor nedobrym předpovědím počasí. Celou sobotu jsme plnili šalomounské úkoly v lesích a na loukách mezi Soběhrdy, Klokočnou a Krásnou horou, vyprávěli si o králi Šalomounovi a zjišťovali, v čem spočívá pravá moudrost. Přijelo 24 dětí z Benešova, Vlašimi, Sedlce Prčice, Klenčí i odjinud. Díky všem, kdo pro ně chystali program, vařili, plánovali hry, a také díky soběhrdskému sboru za přátelské zázemí. Na viděnou na tábore! t.

**SBORY ČCE V SEDLECI PRČICI, BENEŠOVĚ A SOBĚHRDECH ZVOU NA
SPOLEČNOU SLAVNOST K PŘIPOMÍNCE
PAMÁTKY MISTRA JANA HUSA**

**V SOBOTU 6. ČERVENCE V 15,00
V MODLITEBNĚ ČCE V SEDLECI PRČICI**

**PROGRAM:
KRÁTKÉ BOHOSLUŽBY
ČTENÍ Z LISTŮ MISTRA JANA HUSA
PROMÍTÁNÍ FILMU *MILUJTE SVÉ NEPŘÁTELE*,**

dokumentu Tomáše Škrdlanta o Přemyslu Pitterovi

➤ Sedlec- Prčice Máj

Byl chladný den první máj a členové sboru v Sedlci-Prčici se sešli již tradičně na Veletině a přečetli si společně Máchův Máj. Vzpomněli jsme na básníka K.H. Máchu, který v tomto kraji rád chodíval, měl tady v blízkých Mešeticích své příbuzné, které navštěvoval. „Za svého pobytu v Měšeticích K.H.Mácha prošel celé Sedlecko i okolní krajinu a navštívil též zříceniny hradu Borotína. Velice rád se zdržoval - často i v noci - v tichých rozvalinách hradu Zvěřince.

Na památku pobytu básníka K.H. Máchy ve zdejší krajině byly v roce 1936, kdy bylo vzpomínáno sté výročí jeho smrti zasazeny tři pamětní desky: na hradech Borotíně a Zvěřinci a v Měšeticích na zvoničce. (z knihy Čenka Habarta - Sedlčansko a Voticko.)

Společně jsme poseděli, v hospůdce Za pecí se občerstvili a poté jsme se vydali ke zřícenině hradu Zvěřinec.

Historie hradu se počítá již od 13. století, za bojů Panské jednoty s králem Jiřím z Poděbrad byl rozbořen a od roku 1539 je připomínán již jako pustý. Kdo by se chtěl dozvědět více o historii hradu Zvěřinec, má možnost navštívit jej po naučné stezce, která vede z obce Zadní Boudy v délce zhruba jeden kilometr a čtyřmi informačními tabulemi.

Před naším příchodem tady byl pestrý program, který již třetím rokem pořádá Městská knihovna Sedlčany. Bylo možné vidět ukázky rytířského klání v podání skupiny historického šermu Páni ze Zvěřince. Pro děti byl připravený hezký program, divadelní představení klubu „Literární prádelna“, které se jmenovalo Kateřinka a kouzelný let. Dále bylo připraveno povídání ze starých kronik s místními pamětníky a kronikáři obce Zadní Boudy.

Naše město má také již pro návštěvníky připravený zajímavý okruh „Procházka Městskou památkovou zónou Sedlec-Prčice“, ke kterému je vydána mapka s historií míst.

Přijďte nás navštívit.

Marcela Doktorová

**Soběhrdský sbor oslaví 6. října 230. výročí založení sboru boho-
službami díkčinění na Krásné hoře. Pravděpodobně nás navštíví paní
Dr. Hradecká z národního archivu s naší nejstarší matrikou.**

POZOR POZOR!
Zveme na LETNÍ TÁBOR benešovských, vlašimských,
sedlecko-prčických a dalších sprátených dětí!

Kontra-Baal
Strměchy 21. - 28. července 2013

*Budou ho pohromadě držet příběhy proroka Eliáše a krále
Achaba (1. Královská 16-19)*

O PROGRAM

se postaráme dohromady, chystají ho vedoucí Adam, Bětka, Dulinka, David, Pavla, Anička, Noemi, Štěpán, Štěpán, Tobiáš, Tomáš a další. Náš hlad a žízeň budou sytit kuchařky Jana a Petra.

KDE BUDEME:

Ubytovaní budeme pod střechou – na bývalé faře ve Strměchách

PLACENÍ:

budeme vybírat 1450 Kč na stravu a pobyt, Zaplatíte hotově na místě při předání dětí nebo si vyžádejte **fakturu**

Nejdřív ze všeho pošlete přihlášku - nejpozději do 30.6.

POZOR - v případě velkého zájmu bereme děti podle pořadí došlých přihlášek, tak neotálejte!

A těšíme se na vás! Tomáš a Štěpán

Sborová rodinná rekreace ve Strměchách u Pelhřimova

proběhne letos v týdnu od **28. července do 4. srpna**

Pro velký úspěch opět zveme nejen benešovské ale i soběhrdské a přčické.

Spíme na prázdné evangelické faře ve Strměchách, možno je i spaní ve stanu či karavanu na rozlehlé farské zahradě.

Míváme společné snídaně a večeře, zpívání, popř. pobožnosti s dětmi, služby při přípravě jídla. Někdy společně vyrazíme i na výlet do bližšího či vzdálenějšího okolí. Nesmí chybět vycházka na Křemešník, sbírání borůvek, hub, koupání, káva na ranním slunci, večerní táboráky, opékání, grilování, návštěva „domu zdraví“ ...

Společná dovolená je příležitostí se poznat, otestovat si míru vlastní tolerance, ochoty k praktické pomoci, navázání přátelství, řešení drobných konfliktů... zkrátka ochutnat křesťanské spolužití v praxi ☺

Zatím jsou přihlášeny tři rodiny z Benešova a přičítí na víkend 2-4.8.

Během týdne (neděle - pátek) je ještě volno. Přihlašujte se na benešovské faře (317722215, benesov@evangnet.cz nebo 607588618). Můžete dorazit na celý týden, nebo jen na pár dní.

Letní setkání dětí v Luh u Čími na břehu Slapské přehrady

Již po třetí se vydáme na cestu dobou novozákonní. Určitě vás mnohokrát napadla otázka: **Kdo to ten Ježíš vlastně je?** Právě na tuto otázku budeme hledat odpověď. Bude nás čekat spousta úkolů, při kterých nebude nouze o překvapení, kým všim je Ježíš. On sám nám bude na této cestě průvodcem a učitelem.

Zdraví vedoucí

- **KDY?** ➤ **Od soboty 17. 8. 2013 do soboty 24. 8. 2013**
- **KDE?** ➤ Stanové tábořiště „Dům Dobré naděje“ v Luh u Čími
- **PRO?** ➤ Děti a praktikanty ve věku od 6 do 17 let
- **CENA?** ➤ 1 300,- Kč

Milí rodiče, pokud se rozhodnete svěřit nám v důvěře svá „dítka“, vyplňte přihlášku a zaplatte zálohu ve výši 700,- nebo můžete zaplatit částku i celou. Vše můžete poslat na níže uvedenou adresu nebo osobně předat nejpozději do 20. června 2013 na faře nebo Věře Hudcové.

Adresa: Farní úřad ČCE, Soběhrdy 21, 256 01 Benešov.

Zálohu je možné převést i na náš běžný účet číslo 1190782/0300 s variabilním symbolem 60603. Pokud zaplatíte zálohu převodem na účet, poznamenejte to prosím na přihlášku.

Home-Made.CéZet . . . 365 věcí, které si můžete udělat doma sami.

Tuhle adresu pro nás našla Věra Chobotská :

<http://www.home-made.cz/?view=flipcard>

Klikněte a uvidíte – recepty na dobrůtky, mastičky, léky, čaje atd., atd. Nekonečně mnoho nápadů na vlastní domácí výrobky.

EMAN právě vydává:

Pavel Skála, O svatosti milosrdného Boha

Výbor z kázání

Pavel Skála (1956 – 2003) působil jako diakon a farář ve sborech českokobratrské církve ve Strmilově, Miroslavi a Horní Krupě. K desátému výročí jeho úmrtí vychází výbor z jeho kázání. Editor Jiří Šimsa je sestavil do několika souvislých celků: na Mariino Magnificat (Lukáš 1,46-55), na texty z proroků Izaiáše, Micheáše a evangelistů Matouše a Jana. Promlouvají k posluchači překvapivě aktuálně, už tím, že do obzoru kazatele patří i bolavé otázky společnosti a poslání a místa církve v současném světě. Zejména ovšem zaujme poctivost, s níž kazatel vykládá poselství biblických svědků a sebe i své posluchače vystavuje jejich výzvám, zaslíbení, kritice i překvapivé nadějnosti.

Výklady Pavla Skály mimoděk zasahují též do naší průběžné debaty, jak je to z protestantského pohledu s ospravedlněním z milosti, s Božím odpouštěním, Božími nároky - a jak s tím vším souvisí společenství sboru a to, co se děje při bohoslužbách.

„Prorocké slovo vnáší neslýchanou naději navzdory všem zkušenostem, které jsme za celá tisíciletí učinili my lidé s válkami, s mírovými programy, s různými náboženstvími, se sebou samými. Právě tehdy, kdy národy stále ještě nacvičují válku, má sijónský sbor o to zřetelněji vyjít na cestu pokoje.“

„Bůh nesetrvává ve svém hněvu, neboť si oblíbil milosrdenství. Bůh totiž není chladný a slepý zákon, není správností tupou, která rozdává každému, co jeho jest, podle přesné míry. Proráží tvrdou hradbu práva svým milosrdenstvím. Zásahem nečekaným, řekli bychom krokem nesystémovým, ničím nezaslouženým.“

Objednávky (přes web, mailem, tel. či poštou) EMAN, Husova 656, 256 01 Benešov tel. 317 722 215; <http://eman.evangnet.cz>

K narozeninám

Červenec Hallerová Blažena, Lštění – 77 let, Losenický Vojtěch, Podmračí – 76 let, Škvor Miloslav, Čerčany – 71 let; Matějovská Vlasta, Benešov – 60 let; Pavlík Zdeněk, Senohraby 90 let; Kovář Jaroslav, Ládví – 70 let

Srpen Apltauer, František, Vysoká Lhota – 81 let, Škvorová Marie, Přestavlky – 86 let

Září Boháčová Jiřina, Vranovská Lhota – 79 let; Martínková Miluše, Zlenice – 80 let

DĚTI

Červenec Vojtěch Hradečný, Mezihorí – 19 let, Anetka Kyselová, Přestavlky – 9 let, Martin Šafařík, Praha – 10 let; Barborka Podroužková, Čerčany – 7 let;

Srpen Adélka Svobodová, Přestavlky – 13 let; Jonáš Váša, Mnichovice – 4 roky, Jonáš Vlasák, Mezihorí – 15 let; Jirka Fojtů, Bedřč – 20 let

Seniorátní rodinná neděle Sedlec Prčice

Prčickému sboru se podařila rekonstrukce jejich kaple, což v těchto dnech oslavují koncertem žáků ZUŠ. Práce zvládli většinou svépomocí, jak vidíte na fotografii. GRATULUJEME!

Druhou zářijovou neděli **8.9.** jsme zváni na seniorátní setkání – nabízí **program pro celé rodiny:** bohoslužby s kázáním pro děti (začátek v 10,00), přednášky pro dospělé, hry a výlety pro děti. Máme možnost poznat sbor a jeho okolí, potkat se a seznámit lidmi z různých sborů v seniorátu, prohodit otázky, které nás společně páli, oddechnout si.

Přesný program se na začátku září dozvíte při sborových ohlášeních nebo na seniorátním webu <http://prazsky-seniorat.evangnet.cz/>

Za pomoc při pohoštění a poskytování zázemí i za zájem projevený účastí budou přičítí jistě vděční zejména nám nejbližším sousedům a čtenářům SOBRA.

O víkendu 13.-15. září navštíví Soběhrdy opět pěvecký sbor z Grossgreschen, zazpívají při bohoslužbách.

Jistě je jako obyčejně pohostíme!

Současně tento víkend budou probíhat oslavy 400 let od vydání Bible kralické v Kralicích. Benešovský sbor plánuje autobusový výlet na sobotu 14.9. do Kralic. Doporučujeme Soběhrdským, pokud mají zájem se do Kralic vydat, aby se přihlásili v Benešově.

PROGRAM:

Pátek 13. 9. 2013

od 17:00 Vernisáže výstav

Koncert Tomáše Najbrta

Kralické stopy ve světě

Film Pod ochranou Žerotínů

14:00 Ocenění nejlepších prací celostátní výtvarné soutěže

15:30 – 18:30 Kralický klenot

Komponovaný pořad o bibli.

Alfréd Strejček a Štěpán Rak – Pocta Bibli kralické;

Jiří Lábus a Jaroslava Kretschmerová – Biblické příběhy s humorem; Dagmar Patrasová a Felix Slováček a další.

Sobota 14. 9. 2013

9:30 Zahájení oslav

10:00 – 15:30 Přednášky z oblastí

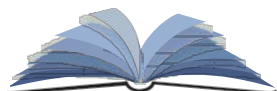
- Historie Kralic a Jednoty bratrské
- Bible kralická a kultura: jazyk, výtvarné umění, archeologie
- Bible kralická v zahraničí
- Teologie v Bibli kralické
- Bible (Kralická) jako inspirace pro dnes

19:30 Divadlo Labyrint světa a lusthaus srdce

Neděle 15. 9. 2013

9:30 Ranní chvály

10:30 Ekumenická bohoslužba

bible kralická 400

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: farář Tomáš Trusina,

tel.: 317 722 215, e-mail: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangnet.cz.

Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký

tel.: 317 795 634; e-mail: sobehrdy@evangnet.cz, www stránky: sobehrdy.evangnet.cz.

Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Jan Rataj

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice. Kazatel: jáhenka

Pavla Jandečková, , tel. 604185520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz

Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor: Petr Dubský

V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu, můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.

Adresa redakce: FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov

Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz

Vychází 4 x ročně, počet výtisků 400.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 15. září 2013

Soběhrdský bratr:

Vydává sbor ČCE v Benešově a

sbor ČCE v Soběhrdech

